21/03/2026

Πνευματικοί αναβαθμοί

/ Γνώμες

- **Γράφει ο π. Δημήτριος Μπόκος**

Η περίλαμπρη εορτή του Ευαγγελισμού, δεύτερη Πασχαλιά, ανατρέπει την ομαλή πορεία της Ε΄ Εβδομάδας της Σαρακοστής, φέρνοντας μια χαρμόσυνη άνοιξη εν μέσω του κατανυκτικού κλίματος του Μεγάλου Κανόνα. Αλλά και πάλι ένας δεύτερος Ευαγγελισμός, ο Ακάθιστος Ύμνος, επισφραγίζει με λαμπρότητα το τέλος της εβδομάδας, η οποία ήδη από την αρχή της είναι πανευφρόσυνη, καθώς ανοίγει με την πανηγυρική μνήμη του μεγάλου οσίου Ιωάννου του Σιναΐτου, συγγραφέως της Κλίμακος. Συγγραφέας και σύγγραμμα αποτελούν σημεία αναφοράς, φωτεινά ορόσημα στο νοητό στερέωμα της Εκκλησίας(Κυριακή Δ΄ των Νηστειών).

Από νεαρότατη ηλικία ο άγιος Ιωάννης αφιερώθηκε στον Θεό και επιδόθηκε σε μεγάλους ασκητικούς αγώνες. Πρόκοψε πάρα πολύ στην πνευματική του άνοδο,πέτυχε σε βαθμό ζηλευτό την ομοίωση προς τον Θεό.Ασκήθηκε αρχικά στη μοναχική υπακοή για δεκαεννιά χρόνια κοντά στον πνευματικό του γέροντα αββά Μαρτύριο. Μετά την κοίμηση του γέροντά του, έζησε σαράντα χρόνια ως ερημίτης. Τέλος, παρά τη θέλησή του,εκλέχθηκε ηγούμενος στη Μονή Σινά.

Ενόσω όμως βρισκόταν ακόμα στην αρχή της μοναχικής του πορείας, πολλοί είχαν προβλέψει τη θαυμαστή άνοδό του. Τον πήρε κάποτε ο γέροντάς τουΜαρτύριος και επισκέφθηκαν τον γέροντα αββά Ιωάννη τον Σαββαΐτη. Εκείνος έβαλε νερό στη λεκάνη, ένιψε τα πόδια του νεαρού Ιωάννη και του φίλησε το χέρι, ενώ στον γέροντα Μαρτύριο δεν έκανε τίποτε τέτοιο. Ο υποτακτικός του Στέφανος παραξενεύτηκε και του ζήτησε εξηγήσεις. Του λέει τότε ο αββάς Ιωάννης ο Σαββαΐτης: «Πίστεψέ με, παιδί μου, εγώ ούτε καν γνωρίζω ποιος είναι αυτός ο νεαρός μοναχός. Όμως εγώ σήμερα υποδέχθηκα εδώ ηγούμενο του Σινά. Ένιψα τα πόδια του ηγουμένου».

Ο θαυμαστός αυτός νεαρός μοναχός ανδρώθηκε. Με τη χάρη του Θεού το δενδρύλλιο έγινε υψίκομο,εύκλαδο και πολύφυλλο δένδρο, απέφερε καρπούς αγλαούς. Απόσταγμα των πνευματικών του εμπειριών αποτελεί το κλασικό του σύγγραμμα με το όνομα «Κλίμαξ», όπου, ελλαμπόμενος από το φως του Αγίου Πνεύματος, μας ποδηγετεί μεθοδικά, σκαλί-σκαλί, σε πνευματικούς αναβαθμούς, από το φιλόϋλο χοϊκό φρόνημα των εγωκεντρικών μας παθών στην ουράνια χαρά της αγάπης, της αληθινής ανθρωπο-θεοκοινωνίας.

Η μελέτη του βιβλίου της Κλίμακας συμβάλλει τα μέγιστα στην ανοδική πορεία του Χριστιανού και συνηθιζόταν ιδιαίτερα στα μοναστήρια κατά την περίοδο του Τριωδίου. Κατά τα παλιά Τυπικά, από την πρώτη κιόλας μέρα της Σαρακοστής, από την Καθαρά Δευτέρα, «ευθύς αναγινώσκομεν εις την Κλίμακα».
Δεν θα μπορούσαμε άραγε να την κάνουμε κι εμείς πρόγραμμα ζωής;